Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

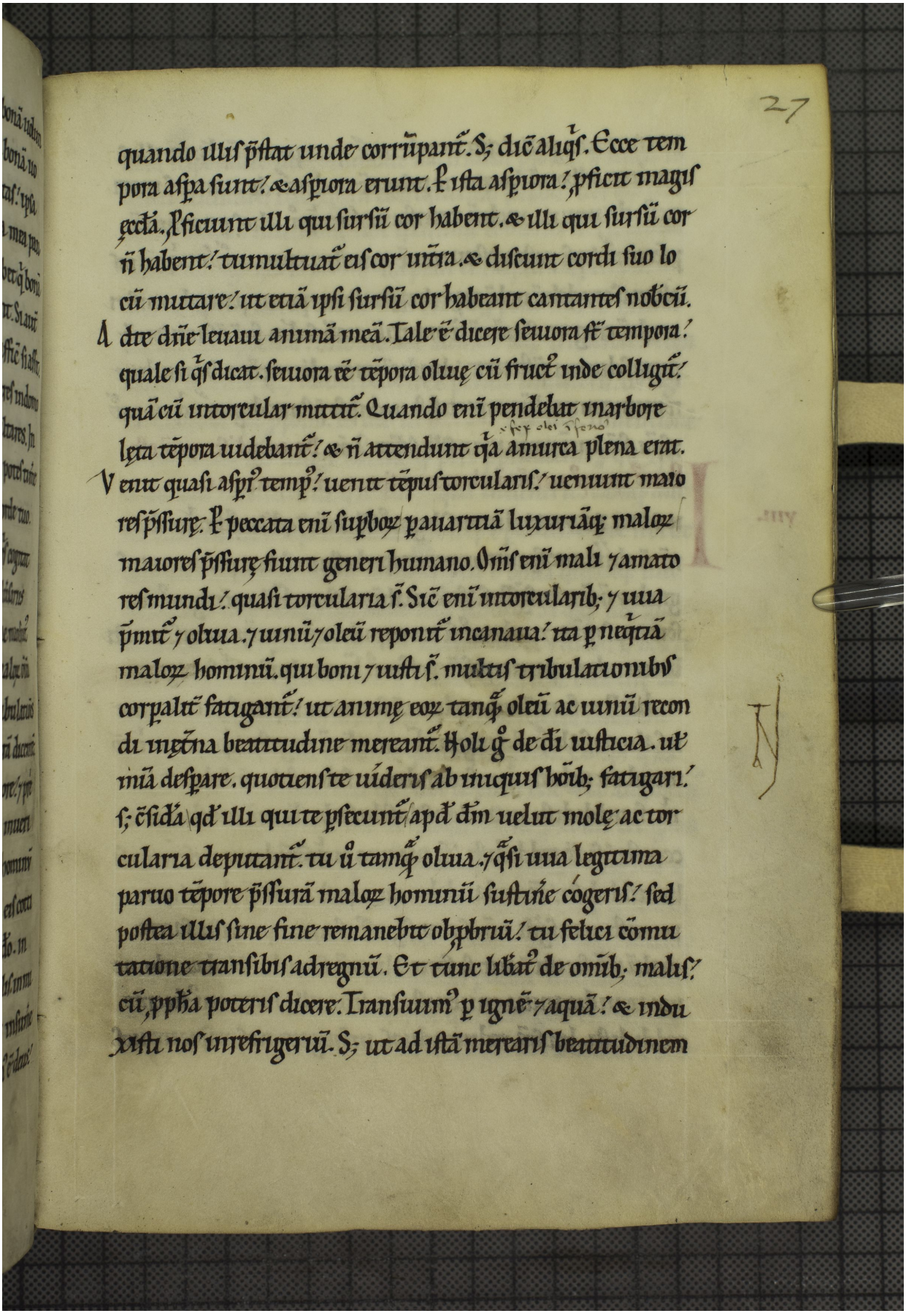

quando illis p̄stat unde corrūpant̄. S; dic̄ aliq̄s. Ecce tem
pora aspa sunt. & aspiora erunt. Ꝑ ista aspiora. ꝓficit magis
ecc̄la. ꝓficiunt illi qui sursū cor habent. & illi qui sursū cor
n̄ habent. tumultuat̄ eis cor intra. & discunt cordi suo lo
cū mutare. ut etiā ipsi sursū cor habeant cantantes nobcū.
A dte dn̄e leuaui animā meā. Tale ē dicere seuiora st̄ tempora.
quale si q̄s dicat. seuiora eē tēpora oliuę cū fruct̄ inde colligit̄.
quā cū intorcular mittit̄. Quando enī pendebat in arbore
lęta tēpora uidebant̄. & n̄ attendunt q̄a amurca plena erat.
V enit quasi aspi tempꝰ. uenit tēpus torcularis. ueniunt maio
res p̄ssurę. Ꝑ peccata enī supboꝝ ꝑauaritiā luxuriāq; maloꝝ
maiores p̄ssurę fiunt generi humano. Om̄s enī mali ⁊ amato
res mundi. quasi torcularia s̄. Sic̄ enī intorcularib; ⁊ uua
p̄mit̄ ⁊ oliua. ⁊ uinū ⁊ oleū reponit̄ incanaua. ita ꝑ neq̄tiā
maloꝝ hominū. qui boni ⁊ iusti s̄. multis tribulationibus
corꝑalit̄ fatigant̄. ut animę eoꝝ tanq̄ oleū ac uinū recon
di in ęt̄na beatitudine mereant̄. Noli g̊ de d̄i iusticia. ut
mīā desꝑare. quotiens te uideris ab iniquis hoīb; fatigari.
s; c̄sid̄a qd̄ illi qui te ꝑsecunt̄ apd̄ d̄m uelut molę ac tor
cularia deputant̄. tu ů tamq̄ oliua. ⁊ q̄si uua legitima
paruo tēpore p̄ssurā maloꝝ hominū sustine cogeris. sed
postea illis sine fine remanebit obꝓbriū. tu felici cōmu
tatione transibis ad regnū. Et tunc lib̄at̄ de om̄ib; malis.
cū ꝓpha poteris dicere. Transiuim̄ ꝑ ignē ⁊ aquā. & indu
xisti nos in refrigeriū. S; ut ad istā merearis beatitudinem